

ERC diu que no al Bloc

ERC renuncià al Bloc amb PSM i EU-Verds. De possibles aliades, les dues parts han passat ara a ser competidores.

ERC digué a la fi que no a la coalició a Mallorca amb el Bloc que formen PSM i EU-Verds. Tal i com el seu màxim responsable, Joan Lladó, deixava entendre en aquest mateix setmanari la setmana passada, l'assemblea de militants republicans –del dia 7– votà àmpliament en contra d'integrar-se en l'aliança: el 82% dels presents així ho sentenciaren, seguint la recomanació de la direcció, mentre que l'11% votà en sentit contrari i el 7% en blanc.

Segons explicà Lladó, la raó de la negativa cal buscar-la en el fet que els altres partits no han tractat ERC "en peu d'igualtat". En principi la posició de PSM i d'EU-Verds era inamovible: només oferien a ERC llocs secundaris sense cap possibilitat de sortida directa. Tanmateix, la pressió de la plataforma d'independents, formada per instar les tres formacions a unir-se, aconseguí que vint-i-quatre hores abans de l'assemblea decisiva, PSM i EU-Verds oferissin a ERC el quart lloc al Parlament. No fou suficient. En paraules de l'eurodiputat d'ERC, Bernat Joan, les altres formacions es comportaren "amb manca de generositat".

Segons PSM i EU-Verds el quart lloc és de sortida segura. És a dir, que obtindran almenys quatre diputats. Però no ho veuen igual en ERC, el màxim responsable a Balears d'aquest partit, Joan Lladó, avaluà, en conversa mantinguda amb aquest setmanari abans de l'assemblea, que les expectatives reals de l'aliança són menors, "pensen en tres escons". De tota manera per a Lladó el lloc no era tan important com la manera de negociar. Al seu parer el tracte igualitari que reclamava pretenia que els altres aclarissin si eren tres parts (PSM, EU i Verds) o dues (PSM i EU-Verds) i, en qualsevol cas, que reconeguessin a ERC si més no la mateixa entitat que reconeixen als ecologis-

tes, els quals disposaran d'un lloc de sortida, possiblement el número tres: en nom d'EU-Verds, hi aniria Miquel Àngel Llauger. Al parer de Lladó aquesta falta de claredat deixà les negociacions en punt mort: "Es significatiu que durant tot el setembre no ens vérem ni una sola vegada". Després, la pressió de la plataforma dels independents, va forçar a la negociació *in extremis*. Si bé Lladó reconegué que "el PSM es va moure un poc", no va aclarir els dubtes d'ERC i, en conseqüència, la direcció mantingué ferma la proposta a l'assemblea: no integrar-se a la coalició. Passada la cita assembleària, Lladó tingué paraules molt dures per al Bloc, que definí com un mer "acord de les cúpules", és a dir, un projecte fet de dalt a baix i no a la inversa com al seu parer s'hauria d'haver fet. A més, considera que "no sumarà" res sinó que, tot el contrari, "atomitza el sobiranisme" amb l'objectiu únic de "mantenir cadires". Segons el dirigent d'ERC, el Bloc "naix coix, sense la meitat d'Els Verds, sense una bona part del PSM i sense ERC".

Tampoc les altres parts es mostraren blanes a l'hora d'avaluar la posició final d'ERC. Per a Gabriel Barceló, secretari general del PSM, "la decisió confirma la nostra sospita: no els interessava el Bloc i el que han fet és un *paripé* perquè, en realitat, mai no han tengut intenció de pactar, ja tenien la decisió presa". A més, Barceló troba que "les aventures en solitari tenen ara poques possibilitats d'èxit" i que amb aquesta actitud ERC "no beneficia el nacionalisme", deixant entendre que afavoreix les expectatives del PP. Per la seva part, Eberhard Grosske, portaveu d'EU-Verds sentencià que la decisió d'ERC "només s'entén dins d'una estratègia partidista que té com a objectiu fer el *sorpasso* al PSM, i no solament fracassarà en la intenció sinó que no ajuda gens a treure el PP del poder".

Estratègia d'ERC. Segons explicà Lladó a aquest setmanari just abans de l'assemblea, quan ja donava per fet que no hi hauria acord amb PSM-EU-Verds, l'aposta estratègica que assumeix el seu partit és "enfortir el sobiranisme" i intentar aglutinar "l'esquerra nacional". D'aquí que ara ERC obri el camí per arribar a algun tipus d'acord amb els escindits del PSM, que se n'han sortit justament perquè no estan d'acord amb el Bloc. Aquests s'estan estructurant a partir de candidatures municipals sobretot a la part forana de Mallorca que convergiran en una nova formació. Es dirà Entesa per Ma-

Primera enquesta electoral

El Gabinet d'Estudis Sociològics (GADESO), que dirigeix Antoni Tarabini –militant de base del PSOE– ha publicat en el seu últim *Quadern* –publicació mensual per Internet– les intencions de vot d'aquests moments a Mallorca (no a Balears). L'estudi detecta l'existència un important grup de votants, pràcticament un 25%, que encara no té decidit a qui votar. Els que sí que ho saben mostren una preferència majoritària pel PP (39%-40%) que continua estant molt per sobre del PSOE (26%-27%), mentre que UM consolida la tercera posició (7%-8%) i el Bloc (PSM-EU-Verds) pareix enfonsar-se (3-4%). D'altra banda, GADESO assegura que el 65% dels mallorquins donen per fet que el president serà Jaume Matas i només el 15% creuen que ho serà Francesc Antich. Una tercera dada, significativa per si el PP no obté majoria absoluta i s'obre la possibilitat dels pactes, és que el 55% dels ciutadans que es declaren votants d'UM s'estimarien més tenir Matas de president que no Antich, al qual només el desitja un 17% d'aquests votants.



De possibles aliats, el PSM-EU-Verds i ERC han passat a ser ferotges competidors, en vistes a les eleccions de l'any que ve i més enllà fins i tot, tal i com es pot observar per les declaracions (a les fotos) de Gabriel Barceló (PSM), Eberhard Grosske (EU-Verds) i Joan Lladó (ERC).

llorca. És previst que celebri el congrés fundacional a final de la setmana vinent. La idea d'ERC és arribar a algun acord bàsic amb l'Entesa i, alhora, fer el mateix amb altres candidatures municipals independents de caràcter progressista i nacionalista. No tant amb la vista posada a les pròximes

eleccions autonòmiques com en el futur postelectoral. Amb la intenció de fer quallar un espai ideològic sobiranista, de tall progressista que s'enfronti al bipartidisme "espanyol del PP-PSOE". Lladó considera que el Bloc de cap manera pot actuar contra el bipartidisme perquè en el fons el que

persegueix "és ser només l'esquerra del PSOE" defensant un projecte federalista que ja "ha fracassat". "El nostre projecte -aclareixen- és el sobiranisme. Evidentment no són projectes comuns".

Miquel Payeras

Una de tantes



Glòria Marcos

Pobresa 0: Sis anys d'incompliments

L'Aliança contra la Pobresa de què formen part més de mil organitzacions socials ha convocat el dia 21 d'octubre manifestacions que, sota el lema: "Rebel·la't contra la pobresa. Més fets i menys paraules", pretenen exigir mesures definitives per a eradicar la pobresa en el món. Una de les denúncies fonamentals és que, a pesar de la publicitat realitzada pels organismes internacionals, s'incomplixen sistemàticament els denominats "Objectius del Mil·lenni". Així, si entre els objectius es plantejava eradicar la fam i la pobresa extrema, reduint a la meitat en 2015 el percentatge de persones els ingressos dels quals siguin menors d'1 dòlar/dia, la realitat demostra que aquest objectiu només s'aconseguirà, amb un poc de sort, el 2150. Respecte a l'objectiu de generalitzar l'ensenyança primària l'any 2015, tampoc pareix que s'aconseguirà, ja que es necessiten 3.700 milions de dòlars més cada any destinats a l'educació. De fet, el 2015 hi haurà 47 milions de xiquets sen-

se escolaritzar. Què es pot dir de les metes que pretenien promoure la igualtat de gènere i l'autonomia de les dones, que es vulnera en més de 90 països i la reducció de la mortalitat infantil. És evident que, segons les tendències actuals, reduir en dues terceres parts la taxa de mortalitat de nens menors de cinc anys només s'aconseguirà el 2045. Millorar la salut materna, combatre la sida, el paludisme i altres malalties greus, garantir la sostenibilitat..., són promeses incomplertes i continuaran sent utopies si els països rics continuen sense assumir responsabilitats, fent descendir l'ajuda per al desenvolupament -s'ha reduït un 25% en els últims quinze anys- i si no es plantejen la cancel·lació del deute extern dels 62 països més pobres i unes noves normes que garanteixen el comerç just.

Com que volem un poc més que gestos buits de contingut, sumem les nostres veus, rebel·lem-nos contra la pobresa i l'exclusió.